

The Longest Night Stains Red

Take a seat at a table where celebrations have ended, but their memories remain.

Neem plaats aan een tafel waar de festiviteiten voorbij zijn, maar de herinneringen voortleven.

Hosted by: Asal Khajavi Pour

Project Information (EN)

After the Gathering

The installation presents a dining room in the aftermath of use. A table remains set, objects are carefully arranged, and traces of activity linger, yet the people who created this environment are absent. This absence draws attention to the gestures and time hidden within domestic life. Cooking, serving, cleaning, arranging, and preparing are often repetitive acts that disappear once they are completed. Here, textiles and objects become witnesses to these actions, holding the traces of hands, movement, and time. The domestic interior becomes not only a place of gathering, but also a space where invisible labour can be observed through what it leaves behind.

The Knowledge of Yalda

The project draws from memories of growing up in Iran and celebrating Yalda Night, when families gather on the longest night of the year. Preparing food is an important part of these gatherings, with recipes, techniques, and rituals passed between generations. At the centre of the work is the pomegranate, strongly associated with Yalda and with abundance, life, and togetherness. Yet behind the celebration is the often-unseen work of preparing the home and food. By working with pomegranate peels, a discarded part of this preparation becomes a material connection between cooking, care, cultural knowledge, and memory.

Stains of Memory

Through dyeing, stitching, weaving, and repetition, the project translates these everyday gestures into material form. Pomegranate peels are collected and transformed into colour, allowing something normally discarded to leave a lasting trace on fabric. The resulting textiles carry variations, stains, marks, and imperfections that cannot be completely controlled, much like memories themselves. Rather than treating textiles simply as functional objects, the project approaches them as living archives; objects capable of holding personal experiences while connecting them to shared histories, rituals, and forms of knowledge.

Projectinformatie (NL)

Na de bijeenkomst

De installatie toont een eetkamer na gebruik. Een tafel staat nog gedekt, objecten zijn zorgvuldig gerangschikt en sporen van activiteit zijn zichtbaar, maar de mensen die deze omgeving hebben gecreëerd, zijn afwezig. Deze afwezigheid vestigt de aandacht op de gebaren en de tijd die verborgen liggen in het huiselijke leven. Koken, serveren, schoonmaken, schikken en voorbereiden zijn vaak repetitieve handelingen die verdwijnen zodra ze zijn voltooid. Hier worden textiel en objecten getuigen van deze handelingen en dragen ze de sporen van handen, beweging en tijd. Het huiselijke interieur wordt niet alleen een plek om samen te komen, maar ook een ruimte waar onzichtbare arbeid zichtbaar wordt door wat het achterlaat.

De kennis van Yalda

Het project is geïnspireerd op herinneringen aan mijn jeugd in Iran en de viering van Yalda-nacht, de langste nacht van het jaar, waarop families samenkomen. Het bereiden van eten is een belangrijk onderdeel van deze

bijeenkomsten, waarbij recepten, technieken en rituelen van generatie op generatie worden doorgegeven. Centraal in het werk staat de granaatappel, die sterk geassocieerd wordt met Yalda en met overvloed, leven en saamhorigheid. Maar achter de viering schuilt het vaak onzichtbare werk van het voorbereiden van het huis en het eten. Door met granaatappelschillen te werken, wordt een weggegooid onderdeel van deze voorbereiding een materiële verbinding tussen koken, zorg, culturele kennis en herinnering.

Vlekken van het geheugen

Door middel van verven, naaien, weven en herhaling vertaalt het project deze alledaagse gebaren naar materiële vorm. Granaatappelschillen worden verzameld en omgezet in kleur, waardoor iets dat normaal gesproken wordt weggegooid, een blijvende indruk achterlaat op textiel. De resulterende textielproducten vertonen variaties, vlekken, markeringen en imperfecties die niet volledig te controleren zijn, net als herinneringen zelf. In plaats van textiel simpelweg als functionele objecten te beschouwen, ziet het project het als levende archieven; objecten die persoonlijke ervaringen kunnen bevatten en deze verbinden met gedeelde geschiedenissen, rituelen en vormen van kennis.

Image List

Filename	Caption	Credit
1_1788359234.jpg		
3_1788359242.jpg		
4_1788359248.jpg		
5_1788359253.jpg		

The images above are included in the ZIP under /images.